

ISTORIA PELERINULUI

SAlecsandru

Prin bezna noptii nesfarsite
Fara de tinta calator
Cu aripi slabe si ranite
Purtam ostirea viselor.

O noua zi ca pruncu-n fasa
Aducatoare de cosmar
Hranea faptura cea trufasa
Prin fiecare madular

Si tanguiri fara de numar
Imperii de tristeti nascand
Ranjea vicleana peste umar
Si-mi promitea mereu pamant.

Eram coborator de trepte
Catre adancul nesfarsit
Prin hotarari neantelepte
De mine insumi pedepsit.

Iar pieptul crater fara lava
In care vidul jubila
Nastea dorinta cea suava
Legandu-ma apoi de ea.

An dupa an fara lumina
In cort de carne exilat
Strigam la pronia divina
Din starea de intemnitat.

Pana la vremea hotarata
Cand sfatul cel dumnezeesc
M-a scos din balta cea urata
In care-am prins sa vietuiesc

Si cufundat in apa vie
A nesecatului cuvânt
Am prins un gand spre vesnicie
Si am zburat cu el cantand

Si noaptea,negrele izvoare,
Adancul,spaimetele,s-au dus
Decretul de eliberare

POEZII ONLINE

Un sol din zari mi l-a adus

Si lanturile ma lasara
Si bucurii m-au napadit
Ca florile de primavara
Peste pamantul inverzit.